

[Fuglsang.]

tankskibene vokser i størrelse. Det viser bl. a. de eksempler, som er nævnt i udvalgets bemærkninger. Netop disse kan vel også gøre det lidt uforståeligt, at man fastsætter en øverste grænse for erstatninger, sådan som tilfældet er. Netop de rederier eller selskaber, som har disse kæmpetankere, bygger dem jo for det første, fordi de er i stand til at gøre det og for det andet, fordi de erfaringsmæssigt netop med disse kæmpetankere hurtigt tjener investeringerne hjem.

Men jeg vil også gerne som hr. Højland gjorde det, pege på, at ved siden af de større og mere omfattende ulykker el. lign., finder der jo en anden forurening sted, ganske vist i mindre omfang, gennem udtømninger o. lign., så at sige dagligt. Jeg vil finde det rimeligt, at man også arbejdede henimod at hindre dette, bl. a. ved en mere omfattende kontrol med skibene, der f. eks. skulle være mulig gennem isotopmærkning af olien, sådan at man mere hurtigt og effektivt kunne finde frem til de skyldige. Det ville vel også være muligt at styre henimod, at der i havene oprettedes modtagerbassiner, hvor man kunne og obligatorisk skulle tømme sine tanker.

Endelig med hensyn til erstatningerne, så kan disse i mange tilfælde blive et nok så abstrakt begreb. Det er jo ikke blot personer, det kan gå ud over, men det er almenheden, for ikke at tale om de stakkels søfugle, og den almindelige gene på vore badestrande og kyster. Derfor ville jeg også finde det rimeligt, at der kunne idømmes sådanne bøder for overtrædelser eller forsømmelser, at det i hvert tilfælde ikke skulle kunne betale sig.

Jeg finder det udmærket med det nordiske samarbejde, og jeg kunne tænke mig, at det skulle være muligt at udvide dette, bl. a. til Østersølandene og andre af vore nabolande.

Poul Westergaard (DR):

Som den tiende i rækken af velvillige ordførere kan jeg vist ikke tilføje selve den sag, der er til forhandling her i dag, noget nyt. Jeg skal også fritage tinget for en række gentagelser af de mange udmærkede synspunkter, der allerede er fremført.

Retsforbundets gruppe er som sagt også velvilligt indstillet.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg har så den taknemlige opgave at takke for en meget velvillig behandling fra alle sider.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg var glad for, at flere ordførere rettede nogle anerkendende bemærkninger til sølovsudvalget i anledning af det store arbejde, som det igennem snart mange år har udført og fortsat udfører i forbindelse med en gradvis fremadskridende reform af hele vor sølovgivning. Jeg kan helt tilslutte mig den anerkendelse, som ligger heri.

Jeg var også glad for, at man fra adskillige ordføreres side direkte sagde, at man kunne tilslutte sig den indstilling, der ligger i forslaget, nemlig at vi følger mindretallet vedrørende § 282, stk. 2. Det er naturligvis klart, at vi, som hr. Jens Peter Jensen var inde på, nærmere må drøfte dette i udvalget, hvor søfartserhvervet sikkert vil melde sig. Men forhåndsindstillingen hos de ordførere, der var inde på spørgsmålet, var altså, at det ikke mindst af hensyn til de skadelidte var rigtigt at følge mindretalsindstillingen.

Jeg har bemærket mig en række ting, som man gerne vil have taget op under et kommende udvalgsarbejde, bl. a. spørgsmålet om kontakt med de øvrige nordiske lande og den internationale udvikling og problemer omkring forurening i det hele taget. Det sidste hører jo kun i begrænset udstrækning direkte denne sag til, men det er klart, at vi skal være behjælpelige med at få et positivt og om muligt hurtigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg: